

Astăzi, Duminică, 15 Mai, 2022

Sf. Cuv. Pahomie cel Mare †) Sf. Ier.

Iacob Putneanul, mitropolitul Moldovei

Duminica a IV-a după Paști

¹ Bateți din palme¹, voi, toate neamurile, strigați² lui Dumnezeu cu glas de bucurie,

Faptele Apostolilor 9

³² Și a fost că Petru a trecut pe la toți și a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.

³³ Și acolo a găsit un om cu numele Enea, care de opt ani zăcea în pat, că era paralytic.

³⁴ Și Petru i-a zis: „Enea, te vindecă Iisus Hristos; ridică-te și strânge-ți patul!” Și el îndată s’a ridicat;

³⁵ și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lida și în Saron, care s’au și întors la Domnul.

³⁶ Iar în Ioppe era o uceniță cu numele Tavita, ceea ce în tâlcu-

Psalmul 46

⁶ Cântați Dumnezeului nostru, cântați-I, cântați Împăratului nostru, cântați-I, [...]

¹Bătaia din palme, ritmică, făcea parte din ritualul iudaic al marilor celebrări religioase.

²alalázo = a scoate strigăte de luptă în fața inamicului; a scoate strigăte de bucurie în caz de victorie. În ceremoniile religioase iudaice strigătele de bucurie însoțeau bătaia din palme.

ire se zice Căprioara³. Aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care le făcea.

37 Și a fost că în zilele acelea ea s'a îmbolnăvit și a murit. Și după ce au scaldat-o, au pus-o în odaia de sus.

38 Și fiind Lida aproape de Ioppe, ucenicii, auzind că Petru este în Lida, au trimis la el doi bărbați, rugându-l: „Nu pregeta să vii până la noi”.

39 Și Petru, sculându-se, a mers cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus; și l-au înconjurat toate văduvele, plângând și arătând cămășile și hainele câte le făcea Căprioara pe când era cu ele.

40 Și Petru, după ce i-a scos afară pe toți, a îngenuncheat și s'a rugat; și întorcându-se către trup, a zis: „Tavita, scoală-te!” Iar ea și-a deschis ochii și, văzându-l pe Petru, a șezut în capul oaselor.

41 Iar Petru i-a dat mâna și a ridicat-o și, chemându-i pe sfinți și pe văduve, le-a dat-o vie.

42 Și s'a făcut cunoscută aceasta în întreaga Ioppe și mulți au crezut în Domnul.

---

³Grecescul Dorkas îl traduce pe aramaicul Tabitha, ambele însemnând, de fapt, gazelă.

Ioan 5

1 După acestea era o sărbătoare a Iudeilor, și Iisus S'a suit la Ierusalim.

2 Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scaldătoare care se numește pe evreiește Betezda, având cinci pridvoare⁴.

3 În acelea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4 Că înger al Domnului se pogora din când în când în scaldătoare și tulbura apa; și cel ce intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos de orice boală era ținut.

5 Și era acolo un om care de treizeci și opt de ani era bolnav.

6 Pe acesta văzându-l Iisus zăcând, și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”

7 Bolnavul I-a răspuns: „Doamne, om nu am ca să mă arunce în scaldătoare când se tulbură apa; că până merg eu, altul se coboară înaintea mea”.

8 Iisus i-a zis: „Ridică-te, ia-ți patul și umblă!”

---

⁴Betezda = Casa Milostivirii. Patru pridvoare alcătuiau cele patru laturi ale piscinei, în timp ce al cincilea o tăia în două pe linia unde se întâlneau apele a două bazine învecinate.

9 Și îndată omul s'a făcut sănătos; și și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă.

10 Deci ziceau Iudeii către cel vindecat: „E sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul”.

11 Iar el le-a răspuns: „Cel care m'a făcut sănătos, El mi-a zis: Ia-ți patul și umblă!”

12 Ei l-au întrebat: „Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul și umblă!”

13 Dar cel vindecat nu știa cine este; că Iisus Se dăduse la o parte, fiind mulțime în acel loc.

14 După aceasta l-a găsit Iisus în templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ceva mai rău”.

15 Omul s'a dus și le-a spus Iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.⁵

Tâlcuire

„De acum te-ai făcut sănătos; să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău.” Păcatul nu vătăma doar trupul,

ci și sufletul. Uneori, lucrul e cât se poate de vădit; alteori, nu atât de vădit, dar adevărul rămâne adevăr, că și bolile trupului sunt toate și întotdeauna urmare a păcatelor și pentru păcate. Păcatul se săvârșește în suflet și îl face bolnav de-a dreptul; însă dacă trupul își trage viața de la suflet, firește că un suflet bolnav nu poate oferi trupului o viață sănătoasă. Singur faptul că păcatul aduce după sine întuneric sufletesc și urât are o înrâurire nesănătoasă asupra sângelui, care este temeiul sănătății trupesti; dar dacă stai să te gândești că el ne desparte de Dumnezeu, Care este Izvorul vieții, și îl pune pe om în potrivnicie față de toate legile care lucrează atât în el, cât și în natură, te vei minuna cum de rămâne viu păcătosul după ce a păcătuat. Pricina este

---

⁵Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Vale-riu Anania

numai mila lui Dumnezeu, care aşteaptă pocăinţa şi întoarcerea lui. Prin urmare, bolnavul este dator, mai înainte de orice, să se grăbească a se curaţi de păcat şi să se împace în conştiinţa sa cu Dumnezeu. Acest lucru netezeşte şi drumul lucrării binefăcătoare a medicamentelor. Am auzit că era un doctor de seamă care nu se apuca de tratament până ce bolnavul nu se spovedea şi nu se împărtăşea cu Sfintele Taine; şi cu cât era mai anevoie de vindecat boala, cu atât cerea mai stăruitor acest lucru.⁶

---

⁶Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*